

1462

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 21 października 2011 r.

w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji²⁾

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) przedsiębiorca:

- a) kierownika jednostki organizacyjnej, który powołał wewnętrzną służbę ochrony,
- b) przedsiębiorcę, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia;

2) uzbrojone stanowisko interwencyjne — co najmniej jednego uzbrojonego pracownika ochrony, który po uzyskaniu informacji z urzędów lub systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie podejmuje decyzję o rodzaju środków niezbędnych do jego usunięcia;

3) grupa interwencyjna — co najmniej dwóch uzbrojonych pracowników ochrony, którzy po uzyskaniu za pośrednictwem uzbrojonego stanowiska interwencyjnego informacji z urzędów lub systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie chronionych osób lub mienia wspólnie realizują zadania ochrony osób lub mienia w formie bezpośredniej ochrony fizycznej doraźnej na terenie chronionego obszaru, obiektu lub urzędu.

§ 2. Na wyposażeniu specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych pozostają następujące rodzaje broni:

1) broń palna bojowa i gazowa w postaci pistoletów i rewolwerów centralnego zapłonu o kalibrach od 6 mm do 12 mm;

2) pistolety sygnałowe;

3) pistolety maszynowe o kalibrze od 6 mm do 12 mm;

4) strzelby gładkolufowe powtarzalne o kalibrze wagomiarowym 12;

5) karabinki o kalibrze od 5,45 mm do 7,62 mm;

6) paralizatory elektryczne o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA.

§ 3. Do broni, o której mowa w § 2 pkt 1—5, stosuje się amunicję o kalibrach odpowiadających poszczególnym rodzajom broni, zwaną dalej „amunicją”.

§ 4. Broń, o której mowa w § 2, i amunicję przedsiębiorca posiada na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela.

§ 5. 1. Broń, o której mowa w § 2 pkt 3 i 4, stosuje się wyłącznie:

1) do ochrony stałej obiektów i magazynów wojskowych, w których przechowuje się:

- a) broń,
- b) amunicję,
- c) materiały wybuchowe,
- d) uzbrojenie, urządzenia i sprzęt wojskowy,
- e) środki odurzające, psychotropowe, toksyczne, niebezpieczne czynniki biologiczne;

2) do konwojowania wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych.

2. Broń, o której mowa w § 2 pkt 5, stosuje się wyłącznie do ochrony stałej obiektów i magazynów wojskowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Broń, o której mowa w § 2 pkt 1, z wyjątkiem broni palnej gazowej, oraz broń, o której mowa w § 2 pkt 3—5, stosuje się również do szkoleń strzeleckich.

§ 6. 1. Dla każdej jednostki broni, o której mowa w § 2 pkt 1—5, ustala się normatyw amunicji.

2. Za normatyw amunicji na jeden pistolet, pistolet maszynowy oraz karabinek przyjmuje się ilość amunicji do pełnego załadowania czterech magazynków odpowiednio pistoletu, pistoletu maszynowego albo karabinka.

3. Za normatyw amunicji na jeden rewolwer lub jedną strzelbę gładkolufową powtarzalną przyjmuje się 24 sztuki amunicji.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 29 czerwca 2011 r. pod numerem 2011/0322/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015 i Nr 171, poz. 1016.

4. Za normatyw amunicji na jeden pistolet sygnałowy przyjmuje się 12 sztuk amunicji.

5. Do strzelb gładkolufowych powtarzalnych stosuje się wyłącznie naboje z pociskiem kulowym o kalibrze 12/70 lub 12/76.

§ 7. 1. Do wykonywania zadań ochrony wydaje się połowę normatywu amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2—4.

2. Do wykonywania zadań ochrony:

- 1) konwojowanego mienia,
 - 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia napadem na chronione osoby, obszar, obiekt lub urządzenie,
 - 3) przez grupę interwencyjną
- wydaje się normatyw amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2—4.

3. Amunicja wydana do zadań ochrony zostaje załadowana do magazynków albo urządzeń je zastępujących lub ładownic.

§ 8. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicję będące w posiadaniu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej przechowuje się w magazynie broni, z zastrzeżeniem § 11 ust. 3.

2. Przedsiębiorca organizuje magazyn broni we własnej siedzibie lub w obiektach chronionych przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną.

3. Spełnienie wymagań technicznych magazynu i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji stwierdza protokołem upoważniony przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji funkcjonariusz Policji.

§ 9. 1. Przedsiębiorca pisemnie zawiadamia organ Policji, który wydał pozwolenie na broń, o miejscu przechowywania poszczególnych egzemplarzy broni, o której mowa w § 2, oraz o każdej zmianie stałego miejsca ich przechowywania, w terminie 5 dni od dnia jej przekazania do magazynu lub pomieszczenia, o którym mowa w § 11 ust. 3.

2. W zawiadomieniu należy wskazać:

- 1) adres miejsca, w którym jest przechowywana broń;
- 2) sposób zabezpieczenia broni i amunicji;
- 3) rodzaj broni, markę, kaliber;
- 4) serię, numer broni, rok produkcji;
- 5) amunicję według normatywu;
- 6) datę zewidencjonowania w Księżce stanu uzbrojenia;
- 7) numer świadectwa broni.

3. W przypadku zmiany miejsca przechowywania broni, o której mowa w § 2, organ Policji po uzyskaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przekazuje dane zawarte w zawiadomieniu do organu Policji właściwego ze względu na nowe miejsce przechowywania broni i amunicji.

§ 10. Przedsiębiorca pisemnie wyznacza, spośród pracowników posiadających licencję pracownika ochrony fizycznej oraz legitymację osoby dopuszczalnej do posiadania broni, osobę lub osoby odpowiedzialne za przechowywanie oraz ewidencjonowanie broni, o której mowa w § 2, i amunicji, w tym za jej wydawanie i przyjmowanie.

§ 11. 1. Magazyn broni, o którym mowa w § 8 ust. 1:

- 1) stanowi oddzielne pomieszczenie w budynku muryrowanym, w miarę możliwości na piętrze, którego usytuowanie utrudnia możliwość włamania;
- 2) wyposaża się w podręczny sprzęt gaśniczy;
- 3) posiada specjalne zabezpieczenie, w szczególności:

a) drzwi:

- spełniające co najmniej wymagania, o których mowa w Polskiej Normie PN-90/B-92270,
- zamknięte i zaplombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych podczas nieobecności osoby sprawującej nadzór nad przechowywaniem oraz ewidencjonowaniem broni i amunicji,

b) okna:

- osłonięte siatką stalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm, o średnicy drutu 2,5 mm, oraz zamocowaną na stałe w murze kratą wykonaną: z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej od 12 mm lub z płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm; odstęp między prętami w kracie nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie, albo
- bez możliwości ich otwierania, z trwale zamocowanymi szybami ochronnymi kuloodpornymi albo szybami o zwiększonej odporności na włamanie, co najmniej w klasie P-4,

c) zabezpieczenie systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. Pomieszczenie niewyposażone w tę sygnalizację obejmuje się całodobową uzbrojoną ochroną.

2. Dopuszcza się drzwi obite blachą stalową o grubości powyżej 2 mm, posiadające blokadę przeciwyważeniową oraz zamknięcie co najmniej na dwa zamki w klasie „7” wg PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę co najmniej w klasie „5” wg PN-EN 12320.

3. Poza magazynem broni, o którym mowa w § 8 ust. 1, w innym pomieszczeniu dopuszcza się:

- 1) przechowywanie 1 egzemplarza broni, o której mowa w § 2 pkt 1—5, i amunicji oraz do 4 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S2 wg normy PN-EN 14450, na trwale przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku,

zabezpieczonych systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno ono być objęte całodobową uzbrojoną ochroną;

- 2) przechowywanie do 5 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 1–5, i amunicji oraz do 10 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy -I- wg normy PN-EN 1143-1, ale wyposażonych co najmniej w jeden zamek certyfikowany klasy C wg normy PN-EN-1300, na trwałe przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku, zabezpieczonych systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno ono być objęte całodobową uzbrojoną ochroną.

4. W miejscu ładowania i rozładowywania broni umieszcza się skrzynię z piaskiem lub inne urządzenie służące do przechwytywania pocisków, z oznaczeniem „TU KIERUJ BRONŃ”.

§ 12. Urządzenia do przechowywania broni i amunicji oraz zamki do tych urządzeń posiadają poświadczenie zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami, wydane przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji.

§ 13. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicję przechowuje się w magazynach broni w szafach stalowych lub sejfach, spełniających wymagania co najmniej klasy S1 wg normy PN-EN 14450.

2. Broń, o której mowa w § 2 pkt 1–5, na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału lub opakowań fabrycznych i rozładowana, z odłączonym magazynkiem, kompletna i czysta. Warunki przechowywania broni powinny uwzględniać wymagania jej producenta.

3. Amunicję do broni palnej przechowuje się w pudełkach lub pojemnikach, ułożoną w sposób uniemożliwiający uderzenie w sponkę naboju. Nie przechowuje się amunicji w magazynkach nabojowych.

4. Amunicji uszkodzonej bądź przeterminowanej nie przechowuje się w magazynie.

5. Amunicję, o której mowa w ust. 4, przekazuje się uprawnionemu podmiotowi do utylizacji.

§ 14. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicja stanowiące uzbrojenie specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej podlegają ewidencjonowaniu w książce stanu uzbrojenia, której wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Dopuszcza się dokonywanie zapisów w książce stanu uzbrojenia uwzględniających podział broni według jej rodzajów.

3. Książkę stanu uzbrojenia przechowuje się w magazynie broni, a kopie dowodów nabycia broni, o której mowa w § 2, i amunicji przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy.

4. Jeżeli broń, o której mowa w § 2, i amunicja stanowiące uzbrojenie specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej znajdują się w kilku magazynach broni lub pomieszczeniach, o których mowa w § 11 ust. 3, to w każdym z tych magazynów i pomieszczeń prowadzi się odrębną książkę stanu uzbrojenia, a w siedzibie przedsiębiorcy — zbiorczą książkę stanu uzbrojenia.

§ 15. Wydawanie broni, o której mowa w § 2, i amunicji na czas wykonywania zadań ochrony i przyjmowanie ich po zakończeniu wykonywania tych zadań podlega rejestracji w książce wydania-przyjęcia broni i amunicji, której wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 16. Poszczególne karty dokumentacji, o której mowa w § 14 i 15, są kolejno numerowane i przeszyte, a całość jest pieczętowana pieczęcią przedsiębiorcy.

§ 17. Dokumentację, o której mowa w § 14 i 15, przechowuje się przez okres 5 lat od dokonania ostatniego wpisu.

§ 18. Magazyny broni lub inne pomieszczenia dopuszczone do przechowywania broni i amunicji do tej broni, spełniające wymagania techniczne określone w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w § 19, mogą być nadal wykorzystywane, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 113, poz. 730 oraz z 2003 r. Nr 61, poz. 544).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Miller

Załączniki do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 października 2011 r. (poz. 1462)

Załącznik nr 1

WZÓR

Książka stanu uzbrojenia
 (przedsiębiorca, magazyn, pomieszczenie *)

Lp.	Data zewidencjonowania	Rodzaj i marka broni	Seria i numer broni	Rok produkcji	Kaliber	Ilość amunicji wg normatywu	Liczba magazynków	Dodatkowe wyposażenie	Podstawa nabycia broni	Miejsce (adres), do którego przekazano broń	Uwagi

* Niepotrzebne skreślić (wpisuje się nazwę i siedzibę przedsiębiorcy, adres magazynu lub pomieszczenia).

